

گفت‌وگوی «ایران» با هادی آرزوم درباره قطعه «صدای تو»

که برای رهبر شهید ساخته شد

احساساتم را به زبان موسیقی بیان کردم

گفت‌وگو

موسیقی همواره یکی از تأثیرگذارترین ابزارها برای روایت احساسات، ثبت رویدادهای تاریخی و ادای احترام به شخصیت‌های اثرگذار بوده است. قطعه «صدای تو» به آهنگسازی هادی آرزوم نیز با همین رویکرد و با الهام از یاد و نام رهبر شهید تولید شده و تلاش می‌کند مفاهیمی

چون ایستادگی، آرمان‌خواهی و ماندگاری یک صدا و اندیشه را در قالب موسیقی به مخاطب منتقل کند.

هادی آرزوم، آهنگ‌ساز و نوازنده ویولون و کمانچه است که از سال ۱۳۵۸ به‌طور جدی به کار آهنگ‌سازی روی آورد و بیشتر در زمینه موسیقی انقلابی فعالیت کرد و گروه «سیم اوایان اهل البیت» به رهبری استاد آرزوم شکل گرفت. این گروه متشکل از قاریان قرآن فعال در عرصه موسیقی آیینی است و اسما، الحسنی، جوشن کبیر و دعای نور از تولیدات ماندگار این گروه است.

در این گفت‌وگو با هادی آرزوم، درباره روند شکل‌گیری قطعه «صدای تو» و پیامی که این اثر قصد دارد به مخاطبان خود منتقل کند، گفت‌وگو کرد وگروه ایسم که در ادامه می‌خوانید:

نداسیجانی

گروه فرهنگی

از چگونگی تولید قطعه «صدای تو» بگوئید. این اثر با چه انگیزه‌ای ساخته شد؟

با توجه به رخداد‌های اخیر، دو اثر ساختم که هر دو متأثر از فضای همان روزها بود. یکی از آنها قطعه «مظهر مقاومت» با شعری از محمدرضا سهرابی نژاد بود. اما شعر قطعه «صدای تو» سروده مرضیه براتی را در گروهی دیدم که شاعران آثارش را به اشتراک می‌گذاشتند. شعر برایم جذاب بود و احساس کردم ارتباط عمیقی با شرایطی دارد که در آن قرار داشتیم؛ به خصوص شخص‌هایی که میدان‌های شهر مملو از حضور مردم و شور و هیجان بود. با شاعر ارتباط گرفتم و پس از گفت‌وگو، ساخت موسیقی آغاز شد.

بعد از انتخاب شعر، موضوع را با محسن صفایی فرد، رئیس مرکز شعر، موسیقی و سرود سازمان صداوسیما، مطرح کردم و ایشان هم شعر را پسندیدند. برای این اثر حدود چهار ملودی مختلف ساختم. ابتدا فضای کار کاملاً حماسی و ریتمیک بود و یک فضای رزمی و شبیه مارش داشت، اما در ادامه تغییراتی ایجاد شد. محسن صفایی فرد بر این نظر بودند که احتمال دارد این شعر برای مراسم تشییع استفاده شود، نگاه من تغییر کرد و به سمت موسیقی‌ای رفتم که بیشتر حالت تأثر و اندوه را منتقل کند. در واقع ساخت کار به سمت پاپ و ملودرام رفت؛ من چندان در این فضا کار نمی‌کنم اما تلاش کردم با فراز و فرودهای ملودی، احساسات مختلف شعر را منتقل کنم. در نهایت انتخاب این ملودی براساس

اندیشه و باوری که از شعر دریافت کردم، صورت گرفت. امیدوارم با انتشار این قطعه توانسته باشم به رهبر شهیدمان ادای دین کرده و آن مفاهیمی را که در شعر وجود دارد، با زبان موسیقی بیان کنم.

طی این سال‌ها دیداری با مقام معظم رهبری داشته‌اید؟

دیدارهایی در صداوسیما و همچنین به صورت حضوری خدمت ایشان داشتم که همیشه برای من خاطره‌انگیز بوده است. حضرت آقا به همه رشته‌های هنری علاقه داشتند، اما نگاه ایشان نسبت به قرآن ویژه بود. از زمان ریاست جمهوری ایشان، در اولین روز ماه مبارک رمضان، اهالی قرآن دعوت می‌شدند و من این افتخار را داشتم که به عنوان یک قاری پیشکسوت قرآن، هر سال در محضر ایشان حضور داشته باشم. از تلاوت‌هایی که انجام می‌شد، توضیحاتی که ایشان ارائه می‌کردند و نکاتی که مطرح می‌کردند، بهره می‌بردم. دیدارهای دیگری هم با حضور هنرمندان و آهنگسازان برگزار می‌شد. من هم دو بار این افتخار را داشتم که خدمت ایشان باشم و از صحبت‌های شادان درباره موسیقی استفاده کنم. من در حوزه موسیقی آکاپا و آواز آیینی و مذهبی فعالیت کرده‌ام. به یاد دارم زمانی که ایشان از رادیو معارف بازدید داشتند، برخی از کارهای من از آنجا پخش می‌شد. ایشان درباره آثار من اشاره داشتند و فرموده بودند که سلیقه آرزوم در موسیقی را می‌پسندند. این صحبت برای من بسیار ارزشمند بود؛ اینکه ایشان با چنین دقتی آثار مختلف را دنبال می‌کردند و به جزئیات توجه داشتند.

نگاه

«میعادگاه سینماگران»؛ وداع اهالی سینما با رهبر شهید

سینما به احترام او ایستاد

گروه فرهنگی / در روزهایی که ایران در سوگ رهبر شهید انقلاب به سر می‌برد، جامعه سینمایی نیز همچون دیگر اقشار، سهم خود را در این وداع ملی ایفا کرد. «میعادگاه سینماگران» که به ابتکار سازمان سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از ۱۲ تیرماه در مرکز گسترش سینمایی مستند، تجربی و پویانمایی برپا شده، فقط محلی برای حضور و ثبت یک مراسم تشریفاتی نیست، بلکه به فضایی برای مرور بخشی از رابطه میان سینما و عالی‌ترین سطوح سیاست‌گذاری فرهنگی کشور در چهار دهه گذشته تبدیل شده است. در روز نخست برپایی این میعادگاه، جمع قابل توجهی از مدیران، سینماگران، مستندسازان، تهیه‌کنندگان و فعالان فرهنگی در این محل حضور یافتند و سپس در قالب کاروان سینماگران راهی مراسم بدرقه شدند. حضور چهره‌های مختلف از نسل‌ها و حوزه‌های گوناگون سینما، از مدیران سازمان سینمایی گرفته تا فیلمسازان، مستندسازان و فعالان پویانمایی، نشان داد که این مراسم به‌سببی برای همراهی و همدلی بدنه فرهنگ و هنر با یک رخداد ملی تبدیل شده است.

آنچه به «میعادگاه سینماگران» هویت متفاوتی بخشید، تنها حضور چهره‌های سینمایی نبود. نمایش مجموعه‌ای از تصاویر دیدارهای رهبر شهید با سینماگران در دوره‌های مختلف، همراه با دل‌نوشته‌های اهالی سینما و همچنین نمایش فیلمی ۹۰ دقیقه‌ای از سخنان و دیدگاه‌های ایشان درباره سینما، فرصتی فراهم کرد تا مخاطبان، رابطه‌ای را

که طی سال‌های گذشته میان رهبری و هنر هفتم شکل گرفته بود، مرور کنند. در این میان، تأکیدهای مکرر رهبر شهید بر اهمیت سینما به عنوان رسانه‌ای اثرگذار در حوزه فرهنگ، هویت و روایت، یکی از محورهای اصلی این نمایشگاه محسوب می‌شود. در سال‌های گذشته، ایشان بارها از سینما به عنوان هنری راهبردی یاد کرده و ضمن تأکید بر ضرورت ارتقای کیفیت آثار، بر نقش سینما در روایت تاریخ، تقویت هویت ملی و انتقال ارزش‌های فرهنگی تأکید داشته‌اند؛ رویکردی که در دیدارهای متعدد با سینماگران نیز بازتاب یافته است. «میعادگاه سینماگران» را می‌توان نمونه‌ای از نقش‌های فرهنگی که در هم‌راهی با رویدادهای ملی دانست؛ جایی که علاوه بر برگزاری مراسم، امکان ثبت خاطرات، مرور اسناد تصویری و بازخوانی بخشی از تاریخ تعامل میان سینما و مدیریت فرهنگی کشور نیز فراهم شده است. استعمار این برنامه تا ۱۵ تیرماه و استقبال سینماگران، اهالی رسانه و مردم نشان می‌دهد که این فضا توانسته است فراتر از یک محل تجمع، به مکانی برای گفت‌وگو، یادآوری و بازخوانی بخشی از تاریخ فرهنگی معاصر تبدیل شود. شاید مهم‌ترین پیام این حضور جمعی آن باشد که سینما، افزون بر کارکرد هنری و صنعتی خود، در بزنگاه‌های اجتماعی و ملی نیز می‌تواند زبان همدلی و همراهی باشد؛ زبانی که این روزها در «میعادگاه سینماگران» بیش از هر زمان دیگری به چشم می‌آید.

با توجه به این دیدارها، چقدر شخصیت و نگاه ایشان در ساخت این موسیقی تأثیرگذار بود؟

اولین بار که صحبت‌های مقام معظم رهبری را شنیدم، مربوط به دوره ریاست جمهوری ایشان بود؛ در جمع شاعران و در مراسم بزرگداشت یکی از استادان شعر. شاعران بزرگی از شهرهای مختلف حضور داشتند و ایشان درباره شعر و ادبیات صحبت کردند.

نوع شناخت و اشرفی که نسبت به شعر و ادبیات داشتند، برای من بسیار جالب بود. همان زمان با خودم گفتم افتخار می‌کنم چنین شخصیتی رئیس‌جمهور کشور ماست. توجه ایشان به ادبیات و هنر همیشه برای من ارزشمند بود.

نگاه ایشان به موسیقی هم برایم جالب بود. درباره آهنگسازان بزرگ دنیا صحبت می‌کردند و حتی قطعات موسیقی را با نام آهنگساز یا اثر می‌شناختند و درباره آنها توضیح می‌دادند. این میزان اشرفی به موسیقی و هنر برای من بسیار قابل توجه بود. ایشان هنرمندان، به‌ویژه موزیسین‌ها، را به شناخت بیشتر و توجه جدی‌تر به هنر توصیه می‌کردند.

با توجه به تجربه این دیدارها، دوست دارید موسیقی‌ای که ساخته‌اید چه احساسی را به مخاطب منتقل کند؟

من فقط احساس خودم را بیان کردم و نمی‌دانم تا چه اندازه می‌تواند روی مخاطب اثر بگذارد. اما کاملاً براساس احساسی که شعر در من ایجاد کرد، تلاش کردم همان حس را با ملودی منتقل کنم.

بسیاری از آهنگسازان هم همین نگاه را دارند؛ مگر اینکه کاری سفارشی باشد و چارچوب مشخصی برای ساخت تعیین شود. من در این شعر سعی کردم احساس شخصی خودم را با این کلام و ادبیات، به زبان موسیقی تبدیل کنم.

اگر این اثر سفارشی بود، ترجیح می‌دادید بیشتر رویکرد احساسات مردم باشد یا فضای رسمی یک مراسم را با تأثیر دهد؟

یک هنرمند معمولاً تحت تأثیر اتفاقاتی است که در جامعه رخ می‌دهد. نمی‌شود احساس و نگاه هنرمند را از فضای اجتماعی جدا کرد. هر چیزی که می‌شنویم، می‌بینیم و تجربه می‌کنیم، در ذهن و کار ما اثر می‌گذارد. هنرمند هم در نهایت بیان‌کننده بخشی از همین احساسات جمعی است؛ به خصوص وقتی خودش درگیر یک اتفاق یا موضوع خاص باشد. بنابراین اثری که ساخته می‌شود، نمی‌تواند کاملاً جدا از شرایط و احساسات جامعه باشد.

وقتی قرار است یک شخصیت تاریخی یا سیاسی در قالب موسیقی روایت شود، آهنگساز با چه چالش‌هایی روبه‌روست تا اثر از شعار فاصله بگیرد و به یک اثر ماندگار تبدیل شود؟

مهم‌ترین نکته این است که هنرمند، در هر رشته‌ای که فعالیت کند؛ چه ادبیات، چه نقاشی و چه موسیقی، تحت تأثیر اتفاقات جامعه خود قرار می‌گیرد. کاری که من انجام دادم با آثاری که دوستان دیگر به این مناسبت ساخته‌اند، بی‌تأثیر از نامی به‌صورت مستقیم نیست. کاملاً متوجه شدم که این قطعه در سوگ شهادت تمام اشاره‌هایی که در شعر وجود دارد، برگرفته از شخصیت، گفتمان، نگاه و توصیه‌های ایشان است. تلاش شده بدون اینکه نامی به‌صورت مستقیم مطرح شود، آن تصویر و آن احساس در ذهن مخاطب شکل بگیرد.

زمانی که روی این شعر کار می‌کردم و موسیقی آن را می‌ساختم، فضای جامعه، اتفاقات و شرایط روز پیش چشمم بود. آنچه اتفاق می‌افتاد و تصاویری که می‌دیدم، ناخودآگاه در روند ساخت اثر تأثیر داشت. البته معتقدم اگر آهنگساز دیگری هم روی این شعر کار می‌کرد، ممکن بود از نظر ساختار موسیقی، ارکستراسیون و نگاه هنری

به مسیر دیگری برسد و حتی اثری متفاوت و شاید قوی‌تر خلق کند.

تجربه شما از ساخت موسیقی برای یک چهره تاریخی چه تفاوتی با ساخت آثار دیگر دارد؟ آیا در این نوع آثار احساس مسئولیت بیشتری دارید؟

در شرق، به‌خصوص در ایران، موسیقی معمولاً با کلام پیوند عمیقی دارد و مخاطب ما بیشتر با ادبیات و شعر ارتباط برقرار می‌کند؛ به این دلیل که گستردگی و تنوع سازها و ساختارهایی که در موسیقی کلاسیک غرب وجود دارد، در موسیقی بومی ما محدودتر است. برای همین، بخش زیادی از ارتباط مخاطب ایرانی با موسیقی از مسیر کلام و شعر شکل می‌گیرد.

در موسیقی جهان، سسمفونی‌های بزرگی ساخته می‌شود که گاهی تا ۴۵ دقیقه طول می‌کشد و مخاطب بدون وجود شعر، فقط از طریق رنگ‌آمیزی سازها، ساختار آهنگسازی و فضای موسیقی ارتباط برقرار می‌کند. اما در موسیقی ما، شعر نقش بسیار مهمی دارد. وقتی موضوع به یک شخصیت تاریخی مربوط می‌شود، انتخاب کلام اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. اگر قرار است موسیقی برای یک شخصیت ساخته شود، باید شعری انتخاب شود که ریشه‌دار، دقیق و موجز باشد. در واقع شعر باید ویژگی‌ها و ابعاد آن شخصیت را منتقل کند. گاهی حتی یک اشاره غیرمستقیم می‌تواند تأثیر بیشتری داشته باشد؛ به‌گونه‌ای که بدون ذکر نام، مخاطب بتواند آن شخصیت را در ذهن خود تصور کند.

پس ابتدا یک کلام قوی و اثرگذار لازم است و بعد رسالت آهنگساز آغاز می‌شود؛ یعنی ملودی مناسبی انتخاب کند، تنظیم درستی انجام دهد و اگر قرار است اثر گسترده‌تر باشد، از ظرفیت‌هایی مانند ارکستراسیون استفاده شود. نکته دیگر اینکه ساخت چنین آثاری برای یک شخصیت ارزشمند، نیازمند زمان و دقت است و نباید با عجله انجام شود.

در ساخت این موسیقی چقدر به سلیقه شخصی خودتان وفادار بودید و چقدر تلاش کردید اثر متناسب با فضای مراسم و احساس مردم باشد؟

من از فضای جامعه دور نبودم. در تجمعات شبانه، همراه با گروه اهالی بیت، با یک ساز ویولون و یک خواننده در میدان‌های مختلف تهران برنامه اجرا کردم و از نزدیک شاهد احساسات و هیجان مردم بودیم. من خودم را جدا از مردم نمی‌دانم و یکی از اعضای کوچک همین جمعیت بودم که در آن شب‌ها حضور داشتم.

در بسیاری از این شب‌ها، اتفاقات احساسی در نزدیکی همان تجمعات رخ می‌داد و ما از فضای واقعی جامعه فاصله نداشتیم. بنابراین این اثر را با همان احساس شخصی خودم ساختم. زبان من موسیقی است و تلاش کردم این احساسات را با همین زبان و به شکلی ساده و صادقانه بیان کنم.

اگر بخواهید این قطعه را در یک جمله توصیف کنید، آن جمله چه نستی یا شخصیت رهبر شهید دارد؟

نکته جالب این است که در این اثر هیچ اشاره مستقیمی به نام ایشان نشده، اما ویژگی‌ها و نشانه‌هایی که در شعر وجود دارد، باعث می‌شود مخاطب وقتی آن را می‌شنود، کاملاً متوجه شود که این قطعه در سوگ شهادت رهبر ساخته شده است. تمام اشاره‌هایی که در شعر وجود دارد، برگرفته از شخصیت، گفتمان، نگاه و توصیه‌های ایشان است. تلاش شده بدون اینکه نامی به‌صورت مستقیم مطرح شود، آن تصویر و آن احساس در ذهن مخاطب شکل بگیرد.

یادداشت

بازخوانی گفت‌وگوی علیرضا مهران، بازیگر نقش آیت‌الله خامنه‌ای

میان سکوت و شباهت

مهرداد پارسیای

منتقد سینما

نمایی از فیلم راهزهای ناتمام

کوچک‌ترین تفاوت در نگاه، لحن یا حرکت می‌تواند به چشم مخاطب بیاید و محل نقد قرار گیرد. نکته قابل تأمل دیگر، اشاره او به فرآیند تحقیق و استفاده از مستندات، کتاب‌ها، تصاویر آرشیوی و مشورت با کارگردان و مشاوران پروژه است. این بخش از گفت‌وگو یادآور آن است که بازی در نقش شخصیت‌های واقعی، بیش از هر چیز یک فرآیند پژوهشی است.

بازیگر پیش از آنکه مقابل دوربین قرار گیرد، باید به شناخت نسبی از شخصیت، موقعیت تاریخی و فضای اجتماعی دوران روایت برسد. در عین حال، روایت مهران از بازخورد مخاطبان نشان می‌دهد موفقیت چنین نقش‌هایی تنها در اتاق گرم رقم نمی‌خورد؛ پذیرش عمومی زمانی شکل می‌گیرد که مخاطب احساس کند بازیگر از مرحله تقلید عبور کرده و به بازآفرینی شخصیت رسیده است. همین مسأله سبب می‌شود بازی در نقش شخصیت‌های شناخته شده، همواره یکی از پریسک‌ترین انتخاب‌های حرفه‌ای برای بازیگر باشد. اشاره او به شنیده‌هایی درباره رضایت دفتر رهبری نیز از منظر رسانه‌ای قابل توجه است. حالا پس از شهادت رهبر، شاید سینما و سینماگران به‌سرآه ساخت فیلم‌هایی از زندگی او بروند و تجربه علیرضا مهران می‌تواند برای هر بازیگری که بخواهد نقش آیت‌الله خامنه‌ای را بازی کند، راهگشا باشد.

اخبار وداع

پیام وزیر فرهنگ درباره مراسم وداع رهبر شهید ایران

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی پیامی درباره مراسم وداع با رهبر شهید منتشر کرد. سید عباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، در شبکه ایکس‌نوشت: قاب تصویری حضور کارگزاران ادوار نظام جمهوری اسلامی در مراسم وداع با رهبر حکیم شهید، می‌تواند نمایه‌ای از گوهر انسجام ملی و خار چشم دشمنان خارجی باشد. او افزود: روز جمعه زمان مناسبی بود، اما هنوز هم فرصت باقی است. از دست ندهیم.

دعوت از هنرمندان برای حضور در مراسم وداع با رهبر شهید

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی معاونت امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی طی اطلاعیه‌ای از هنرمندان برای شرکت در مراسم وداع و تشییع پیکر رهبر شهید دعوت کرد.

در این اطلاعیه آمده است: به اعجاز هنر، هیبت ایران و هیأت ایرانیان، در قامت حماسه و روایت اقتدار به نمایش گذاشته شده است.

هنر با توصیف ملتی که هیچ‌گاه از بذل جان دلیر خویش در هفت‌خان خلیف و وطن دریغ نداشته‌اند، مسئولیت تاریخی خود را محقق ساخته و در جدال با اهریمن مبین، قدمی کوتاه نبوده است. آن چنان که در جنگ تحمیلی اخیر به سه دیدبانی و میان‌ه‌داری و درک هنر، تصویری بدیع و حیرت‌انگیز از عزت و اقتدار و وطن‌دوستی ایرانیان ثبت و گزارش شد. اکنون نیز در آیین وداع و تشییع رهبر شهید، پرچم سوگ و بیرق حماسه‌سازی آن یگانه مرد میدان معرفت و معنویت و مبین دوستی بردوش هنر این مرزوبوم است که در فرافراز، مرهم داغ و چراغ راهش باشد. قطعاً هنرمندان این سرزمین با حضور آگاهانه خود در این آیین که مبدع قدرشناسی و عشق و غیرت دوستداران امام شهید است، نام و نشان ایران را همچون میراثی عظیم برای آیندگان به یادگار خواهند گذاشت. در همراهی با ملت قدرشناس، آن حکیمه و الاقمام و گوهر گرانمایه که به کیمیا هنر آراسته بود را با عزت و افتخار و دریغ بدرقه خواهیم کرد.

عروج رهبر شهید در هفتمین رویداد «نقش میان میدان»

هفتمین رویداد «نقش میان میدان» با موضوع عروج رهبر شهید و خلق دو اثر هنری توسط سه هنرمند، زیربیل حافظ برگزار خواهد شد. بعدازظهر ۱۳ تیرماه برای نخستین بار در یک رویداد، شاهد خلق دو اثر هنری توسط سه نقاش از استان‌های اصفهان، قم و بوشهر خواهیم بود. طبق برنامه‌ریزی مرکز هنرهای تجسمی حوزه هنری، قرار است در هفتمین رویداد هنری «نقش میان میدان»، امیر تدین از اصفهان و سیدعلی قافله‌باشی از قم به اجرای تابلویی بزرگ با ابعاد ۶ متر به موضوع عروج رهبر شهید بپردازند. همچنین استاد علی بحرینی از بوشهر اثر دیگری با همین مضمون خلق خواهد کرد. آثار این رویداد از بعدازظهر ۱۳ تیرماه تا بعدازظهر فردا یکشنبه ۱۴ تیرماه با تکنیک اکریلیک روی بوم اجرا خواهند شد و در حوزه هنری رونمایی می‌شوند. مرکز هنرهای تجسمی حوزه هنری از اهالی هنر برای مشارکت و همکاری در خلق این آثار دعوت می‌کند. / ایران

رونمایی از «وقت بوییدن گل» در سینما سپیده

آیین رونمایی از بزرگ‌ترین هم‌نگاره ایران با عنوان «وقت بوییدن گل» در آغاز مراسم وداع با رهبر شهید در خیابان انقلاب و در مقابل سینما سپیده برگزار شد. آیین رونمایی از هم‌نگاره «وقت بوییدن گل» که به همت مردم تهران و با موضوع «رهبر شهید ایران» در روزهای ۱۰ و ۱۱ تیرماه در مقابل سینما بهمن تهران خلق شده بود، با حضور خانواده‌های معظم شهدا، محمدمهدی دادمان رئیس حوزه هنری انقلاب اسلامی، محمدمصدق کوچک‌زاده معاون هنری حوزه هنری، منوچهر قلم‌چی خالق اثر، مدیران فرهنگی و جمعی از مردم در مقابل سینما سپیده تهران برگزار شد.

در ابتدای آیین رونمایی، احمد بابایی شاعر انقلابی برای حاضران در مراسم به یاد رهبر شهیدمان شعرخوانی کرد و محمد حسین زارعی از اهالی رسانه خاطرات خود را در دیدار با رهبر شهید بازگو کرد. در این مراسم که اجرای آن را سیدکمال هاشم‌زاده برعهده داشت، منوچهر قلم‌چی عکاس پیشکسوتی که این هم‌نگاره از عکس‌های ثبت شده توسط وی خلق شده، گفت: «در دهه شصت به عنوان عکاس روزنامه اطلاعات همراه مقام معظم رهبری که در آن زمان رئیس‌جمهور بودند برای سرکشی به پروژه‌های جهاد سازندگی به یوتین زهار رفتیم. در همان زمان بود که یکی از اهالی به رهبر شهید دسته‌گلی داد و زمانی که ایشان در حالت بوییدن گل بودن این عکس را گرفتم.»

کتابخانه

وداع مله

فرهنگ شهادت

فرهنگی

ایران

کتابخانه ۱۴ تیر ۱۴۰۵ شماره ۲۰، مهر ۱۴۸۸

سال سی و دوم شماره ۹۰۶۴

Sunday 5 July 2026 Vol 9064